

Ασκήσεις για Επίλυση (Προγραμματισμός Ι) - bonus

Παράδοση: Upload μέσω του e-class (οι ασκήσεις δεν είναι υποχρεωτικές).

Καταληκτική Ημερομηνία/Ωρα Αποστολής: Κυριακή, 18/01/2026 (23:59).

Οδηγίες Υποβολής: Ο κώδικας με τη λύση της κάθε άσκησης θα πρέπει να περιέχεται σε ξεχωριστό αρχείο. Το κάθε αρχείο θα πρέπει να ακολουθεί την παρακάτω ονοματολογία: Epitheto_Onoma_Askisi_X.c, όπου Epitheto και Onoma είναι το επίθετο και το όνομα του κάθε φοιτητή με λατινικούς χαρακτήρες και X η αντίστοιχη αρίθμηση της άσκησης.

Π.χ. για τον υποτιθέμενο φοιτητή Νίκο Κούλη, η απάντηση της 14^{ης} άσκησης θα βρίσκεται σε ένα αρχείο με όνομα: Koulis_Nikos_Askisi_14.c

Το σύνολο των αρχείων με τις απαντήσεις των ασκήσεων θα πρέπει να περιέχεται σε συμπιεσμένο αρχείο (.rar ή .zip) βάσει της ονοματολογίας: Epitheto_Onoma.rar ή Epitheto_Onoma.zip.

Π.χ. για τον προαναφερθέντα φοιτητή, το αρχείο αυτό θα είναι το: Koulis_Nikos.rar ή Koulis_Nikos.zip.

Ασκήσεις που θα παραδοθούν, αλλά δεν θα ακολουθούν τους παραπάνω κανόνες ονοματολογίας, θα αγνοηθούν.

Άσκηση 1: Συμπληρώστε τα παρακάτω κενά, ώστε το πρόγραμμα να εμφανίζει την ακόλουθη έξοδο:

```
21
 21
15
25%
A
 a
10
77
077
63
```

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    int x = 21, y = 0xa, z = 077;
    printf("_____ \n", x);
    printf("_____ \n", x);
    printf("_____ \n", x);
    printf("_____ \n", x);
    printf("_____ \n", y);
    printf("_____ \n", y);
    printf("_____ \n", y);
    printf("_____ \n", z);
    printf("_____ \n", z);
    printf("_____ \n", z);
    return 0;
}
```

Άσκηση 2: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να διαβάζει ακεραίους και να τους αποθηκεύει σε έναν πίνακα 100 θέσεων με τον περιορισμό ένας εισαγόμενος αριθμός να αποθηκεύεται στον πίνακα μόνο αν είναι μικρότερος από τον αριθμό που εισήχθηκε τελευταίος.

Άσκηση 3: Να γραφεί ένα πρόγραμμα που θα διαβάζει συνεχώς ακεραίους, έως ότου δοθεί ο αριθμός 0. Στη συνέχεια, το πρόγραμμα θα εμφανίζει στην οθόνη τα ακόλουθα: πλήθος αρνητικών ακεραίων, πλήθος θετικών ακεραίων, άθροισμα αρνητικών ακεραίων, άθροισμα θετικών ακεραίων, άθροισμα περιττών ακεραίων και άθροισμα άρτιων ακεραίων (ο αριθμός 0 δεν θεωρείται ούτε θετικός ούτε αρνητικός).

Άσκηση 4: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να διαβάζει τρεις ακεραίους και την επιλογή του χρήστη και να χρησιμοποιεί την εντολή **switch** για να υποστηρίξει τρεις περιπτώσεις. Αν η επιλογή είναι 1, το πρόγραμμα να ελέγχει αν οι ακέραιοι είναι διαφορετικοί και να εμφανίζει ανάλογο μήνυμα. Αν είναι 2, να ελέγχει αν υπάρχουν δύο ακέραιοι που να είναι ίσοι και αν είναι 3, να εμφανίζει πόσοι από αυτούς ανήκουν στο $[-3, 3]$.

Άσκηση 5: Πόσοι είναι οι όροι που πρέπει να προσθέσουμε από τις παρακάτω αριθμητικές σειρές (S1 και S2), ώστε το άθροισμα των όρων της S2 να γίνει κατά 100 μεγαλύτερο από το άθροισμα των αντίστοιχων όρων της S1;

$$S1 = \{ 4, 10, 16, 22, \dots \}$$

$$S2 = \{ 1, 8, 15, 22, \dots \}$$

Χρησιμοποιήστε **do-while** βρόχο.

Άσκηση 6: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να διαβάζει 100 πραγματικούς αριθμούς και να βρίσκει και να εμφανίζει τις δύο μικρότερες διαφορετικές τιμές.

Άσκηση 7: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο με χρήση της συνάρτησης `rand()` να θέτει τυχαίες τιμές σε έναν πίνακα ακεραίων 5×4 με τον περιορισμό το άθροισμα κάθε γραμμής του να είναι ίσο με 100.

Άσκηση 8: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο με χρήση δύο (το πολύ) επαναληπτικών βρόχων θα υπολογίζει και θα εκτυπώνει στην οθόνη το άθροισμα των ακεραίων:

$$100 + 101 + \dots + 105 + 200 + 201 + 202 + \dots + 205 + \dots + 900 + 901 + 902 + \dots + 905$$

Άσκηση 9: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο θα ζητά από τον χρήστη ακέραιους αριθμούς, τους οποίους θα αποθηκεύει σε έναν πίνακα ακεραίων 20 θέσεων. Η εισαγωγή των αριθμών θα σταματάει αν ο χρήστης εισάγει την τιμή -1 ή αν δεν υπάρχει άλλη διαθέσιμη θέση αποθήκευσης στον πίνακα. Στη συνέχεια, το πρόγραμμα θα υπολογίζει τον μέσο όρο των τιμών του πίνακα και θα τον εμφανίζει στην οθόνη.

Άσκηση 10: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο αρχικά να ζητά από τον χρήστη να εισάγει 9 ακέραιους, τους οποίους και θα αποθηκεύει σε έναν διδιάστατο πίνακα 3×3 (π.χ. `a[3][3]`) γεμίζοντάς τον σειριακά και ανά γραμμή. Στη συνέχεια, το πρόγραμμα:

A) να εμφανίζει στην οθόνη τον πίνακα (με μορφή διδιάστατου πίνακα της άλγεβρας).

B) να υπολογίζει και να εμφανίζει στην οθόνη σε ποια θέση (γραμμή/στήλη) του πίνακα βρίσκεται το ελάχιστο στοιχείο του.

Γ) να υπολογίζει και να εμφανίζει στην οθόνη το μέγιστο στοιχείο της κύριας διαγωνίου του.

Άσκηση 11: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο, με χρήση της συνάρτησης `rand()`, αρχικά να εξομοιώνει 1000 συνεχόμενες τυχαίες ρίψεις ενός ζαριού (πιθανό αποτέλεσμα κάθε ρίψης: ακέραιος αριθμός από το 1 έως και το 6). Στη συνέχεια, τα 1000 αυτά αποτελέσματα να

αποθηκεύονται σε έναν πίνακα ακεραίων (έστω `zari[1000]`). Τέλος, το πρόγραμμα να υπολογίζει και να εμφανίζει στην οθόνη:

α) τον συνολικό αριθμό των ρίψεων με περιττό αποτέλεσμα.

β) τον συνολικό αριθμό των ρίψεων με αποτέλεσμα μικρότερο ή ίσο του 2.

γ) τον συνολικό αριθμό των συνεχόμενων ρίψεων με το ίδιο αποτέλεσμα.

Άσκηση 12: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να θέτει τυχαίες τιμές σε έναν πίνακα ακεραίων 10×10 με τον περιορισμό οι τιμές των στοιχείων κάτω από τη δευτερεύουσα διαγώνιο να είναι μικρότερες από τις τιμές των στοιχείων της δευτερεύουσας διαγωνίου, καθώς και οι τιμές των στοιχείων πάνω από τη δευτερεύουσα διαγώνιο να είναι μεγαλύτερες από τις τιμές των στοιχείων της δευτερεύουσας διαγωνίου. Το πρόγραμμα να εμφανίζει τον πίνακα στην οθόνη.

Άσκηση 13: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο, με χρήση της συνάρτησης `rand()`, να αρχικοποιεί με μία τυχαία ακολουθία μονοψήφιων θετικών ακεραίων (δηλ. ακέραιες τιμές που ανήκουν στο διάστημα $[0,9]$) όλα τα στοιχεία ενός πίνακα ακεραίων 25 θέσεων και να τον εμφανίζει στην οθόνη, με τη μορφή αλγεβρικού πίνακα. Θεωρήστε ότι ο πίνακας θα είναι διδιάστατος 5×5 (π.χ. `int a[5][5]`). Στη συνέχεια το πρόγραμμα να αντικαθιστά κάθε στοιχείο του πίνακα με το αντίστοιχο παραγοντικό του αθροίσματος των δεικτών θέσης του κάθε στοιχείου. (π.χ. το στοιχείο `a[1][2]` να παίρνει την τιμή $(1+2)! = 3!$, το στοιχείο `a[4][3]` να παίρνει την τιμή $(4+3)! = 7!$ κτλ), εκτός από τα στοιχεία της δευτερεύουσας διαγωνίου του (τα οποία να τα θέτει ίσα με μηδέν) και να τον εμφανίζει ξανά στην οθόνη.

Άσκηση 14: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να διαβάζει έναν ακέραιο (π.χ. N) και να εμφανίζει το αποτέλεσμα της παράστασης: $2^2 + 4^2 + 6^2 + \dots + (2 \times N)^2$. Το πρόγραμμα να υποχρεώνει τον χρήστη να εισάγει έναν θετικό ακέραιο μικρότερο του 20. Να χρησιμοποιήσετε έναν μόνο `for` βρόχο.

Άσκηση 15: Δημιουργήστε μία συνάρτηση η οποία θα υπολογίζει τον μέγιστο από 4 πραγματικούς αριθμούς (μεταβλητές τύπου `double`). Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο θα ζητά από τον χρήστη να εισάγει 4 πραγματικούς αριθμούς και - με χρήση της παραπάνω συνάρτησης - θα εμφανίζει στην οθόνη τον μέγιστο από αυτούς.

Άσκηση 16: Δημιουργήστε μία `void` συνάρτηση που να δέχεται σαν παραμέτρους έναν 3×4 διδιάστατο πίνακα, τον αριθμό μίας γραμμής του και τον αριθμό μίας στήλης του και να επιστρέφει μέσω κατάλληλων παραμέτρων το μεγαλύτερο στοιχείο της γραμμής και το μικρότερο στοιχείο της στήλης. Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να διαβάζει 12 ακεραίους και να τους αποθηκεύει σε έναν διδιάστατο πίνακα 3×4 . Στη συνέχεια, να διαβάζει τον αριθμό μίας γραμμής και μίας στήλης του και να εμφανίζει το μεγαλύτερο στοιχείο της γραμμής και το μικρότερο στοιχείο της στήλης με χρήση της συνάρτησης.

Άσκηση 17: Δημιουργήστε μία συνάρτηση η οποία θα δέχεται σαν παραμέτρους τρεις δείκτες σε `double` και θα επιστρέφει έναν δείκτη (σε `double`), στον `double` που έχει τη μικρότερη τιμή. Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο θα διαβάζει τρεις δεκαδικούς αριθμούς και θα εμφανίζει τον μικρότερο από αυτούς με χρήση της παραπάνω συνάρτησης.

Άσκηση 18: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο, με χρήση της συνάρτησης `rand()`, αρχικά θα εξομοιώνει 100 συνεχόμενες τυχαίες ρίψεις της μπίλιας μίας ρουλέτας (πιθανό αποτέλεσμα κάθε ρίψης: ακέραιος αριθμός από το 0 έως και το 36). Τα 100 αυτά αποτελέσματα θα αποθηκεύονται σε έναν μονοδιάστατο πίνακα ακεραίων (έστω `rouleta[100]`).

Θεωρήστε ότι ο παίχτης της ρουλέτας διαθέτει 200 μάρκες ίσης αξίας και ποντάρει συνεχώς και πάντοτε (δηλ. και στις 100 συνεχόμενες ρίψεις) μία μάρκα στο μηδέν (0) και ταυτόχρονα μία μάρκα στους περιττούς αριθμούς. Το κέρδος στην περίπτωση εμφάνισης του μηδενός (0) είναι: (αξία μάρκας) $\times 36$ ενώ το κέρδος στην περίπτωση εμφάνισης περιττού αριθμού είναι: (αξία μάρκας) $\times 2$.

Βάσει των παραπάνω, το πρόγραμμα να εμφανίζει στην οθόνη τη συχνότητα εμφάνισης των άρτιων αποτελεσμάτων, τη συχνότητα εμφάνισης των περιττών αποτελεσμάτων, τη συχνότητα εμφάνισης του μηδενός (0) και το συμπέρασμα για το πόσες μάρες συνολικά κέρδισε ή έχασε ο παίκτης.

Π.χ. 1: -----
 Emfanish artioy apotelmatos: 53 fores
 Emfanish perittoy apotelesmatos: 44 fores
 Emfanish toy mhdenos (0): 3 fores
 O PAIXTHS SYNOLIKA EINAI XAMENOS KATA: 4 MARKES

Π.χ. 2: -----
 Emfanish artioy apotelmatos: 46 fores
 Emfanish perittoy apotelesmatos: 50 fores
 Emfanish toy mhdenos (0): 4 fores
 O PAIXTHS SYNOLIKA EINAI KERDISMENOS KATA: 44 MARKES

Άσκηση 19: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να αρχικοποιεί με χρήση της συνάρτησης `rand()` όλα τα στοιχεία δύο διδιάστατων (έναν 2×3 και έναν 3×2) πινάκων ακεραίων με τυχαίες τιμές που ανήκουν στο διάστημα $[-9, 9]$ και να εμφανίζει τους δύο πίνακες στην οθόνη υπό τη μορφή αλγεβρικών πινάκων. Στη συνέχεια το πρόγραμμα να αποθηκεύει σε έναν τρίτο πίνακα (έστω `int c [2][2]`) το αντίστοιχο γινόμενο των πινάκων `a` και `b` ($c = a \times b$), βάσει του πολλαπλασιασμού πινάκων – κατά τα γνωστά από την άλγεβρα – και το τελικό αποτέλεσμα να το εμφανίζει στην οθόνη με τη μορφή αλγεβρικού 2×2 πίνακα.

Σχόλια: Θυμίζουμε από τη γραμμική άλγεβρα ότι κατά τον πολλαπλασιασμό πινάκων τα στοιχεία του τελικού πίνακα προκύπτουν πολλαπλασιάζοντας διαδοχικά τα στοιχεία των γραμμών του 1ου πίνακα με τα στοιχεία των στηλών του 2ου. Συνεπώς, κατά τον πολλαπλασιασμό ενός $N \times M$ με έναν $M \times N$ πίνακα προκύπτει πίνακας διάστασης $N \times N$. Για παράδειγμα, αν θεωρήσουμε τους παρακάτω πίνακες `a` (2×3) και `b` (3×2), όπου:

$$a = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} \text{ και } b = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 2 & -2 \\ 2 & 3 \end{bmatrix}$$

τότε, ο πίνακας $c = a \times b$ θα έχει διάσταση 2×2 και θα είναι ο εξής:

$$c = \begin{bmatrix} 1 \times 1 + (-1) \times 2 + 1 \times 2 & 1 \times 0 + (-1) \times (-2) + 1 \times 3 \\ 0 \times 1 + 2 \times 2 + 1 \times 2 & 0 \times 0 + 2 \times (-2) + 1 \times 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 5 \\ 6 & -1 \end{bmatrix}$$

Παρατηρούμε δηλαδή ότι $c_{ij} = \sum_{k=1}^M a_{ik} \times b_{kj}$. Βέβαια, προγραμματιστικά, το k στο παραπάνω άθροισμα έχει τιμές από μηδέν (0) έως $M-1$ και όχι από ένα (1) έως M που ισχύει στην άλγεβρα πινάκων.

Άσκηση 20: Δημιουργήστε μία συνάρτηση που να προσομοιώνει την κλήρωση των αριθμών του τυχερού παιχνιδιού Τζόκερ. Η συνάρτηση, θα πρέπει να χρησιμοποιεί τη συνάρτηση `rand()` και κατάλληλες παραμέτρους, ώστε να επιστρέφει 5 ακεραίους που ανήκουν στο $[1, 45]$ και έναν κέραιο που ανήκει στο $[1, 20]$ (που είναι ο αριθμός Τζόκερ). Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα που, με χρήση της συνάρτησης, αρχικά θα δημιουργεί 1000 τυχαίες στήλες του παιχνιδιού (κάθε στήλη περιέχει πέντε αριθμούς στο $[1, 45]$ και έναν αριθμό Τζόκερ), στη συνέχεια θα εξομοιώνει την κλήρωση των 5 τυχερών αριθμών και του τυχερού αριθμού Τζόκερ και, τέλος, θα ελέγχει πόσες από τις 1000 στήλες ανήκουν σε κατηγορία που κερδίζει, αναγράφοντας τα κατάλληλα στατιστικά μηνύματα.

Σημειώνεται, ότι στο τυχερό παιχνίδι Τζόκερ οι οκτώ κατηγορίες που κερδίζουν βάσει των αντίστοιχων προβλέψεων είναι οι εξής:

5+1 (πέντε αριθμοί και ο αριθμός Τζόκερ)
 5+0 (πέντε αριθμοί)
 4+1 (τέσσερις αριθμοί και ο αριθμός Τζόκερ)
 4+0 (τέσσερις αριθμοί)
 3+1 (τρεις αριθμοί και ο αριθμός Τζόκερ)
 3+0 (τρεις αριθμοί)
 2+1 (δύο αριθμοί και ο αριθμός Τζόκερ)
 1+1 (ένας αριθμός και ο αριθμός Τζόκερ)

Π.χ. : -----
 TYXEROI ARI8MOI: 3, 6, 14, 39, 44
 ARI8MOS TZOKER: 13

Stis 1000 sthles poy paixthkan, bre8hkan ta parakatw apotelesmata:
 5+1: 0 sthles
 5+0: 0 sthles
 4+1: 0 sthles
 4+0: 2 sthles
 3+1: 3 sthles
 3+0: 14 sthles
 2+1: 55 sthles
 1+1: 67 sthles
 ...kai 859 sthles den kerdizoun tipota!!!

Άσκηση 21: Δημιουργήστε μία συνάρτηση απλής κωδικοποίησης, η οποία θα δέχεται σαν παραμέτρους έναν χαρακτήρα (π.χ. `char c`) και έναν ακέραιο (π.χ. `int x`) και θα επιστρέφει τον χαρακτήρα που έχει μεγαλύτερη κατά `x` ASCII τιμή από τον χαρακτήρα `c`. Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο θα διαβάζει έναν χαρακτήρα και έναν ακέραιο και θα εμφανίζει τον κωδικοποιημένο χαρακτήρα με χρήση της παραπάνω συνάρτησης.

Άσκηση 22: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο, με χρήση της συνάρτησης `rand()`, να γεμίζει με τυχαίες ακέραιες τιμές μεταξύ 0 και `M`, έναν διδιάστατο τετραγωνικό πίνακα `x` διάστασης `N×N`. Θεωρήστε ότι τα `M` και `N` είναι θετικές ακέραιες σταθερές του προγράμματος. Στη συνέχεια, το πρόγραμμα να υπολογίζει και να εκτυπώνει τη συχνότητα εμφάνισης κάθε τιμής στον πίνακα `x`, δηλαδή πόσες φορές κάθε τιμή εμφανίζεται στον πίνακα. Θα χρειαστείτε έναν δευτερο μονοδιάστατο πίνακα, έστω `freq`, με `M+1` στοιχεία.

Άσκηση 23: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο, με χρήση της συνάρτησης `rand()`, θα παράγει συνεχώς ακεραίους με τυχαίες τιμές που ανήκουν στο διάστημα `[1, 10]` και κάθε φορά θα ρωτάει τον χρήστη να μαντέψει αν ο ακέραιος που μόλις παρήγαγε είναι περιττός ή άρτιος. Ο χρήστης θα απαντάει πληκτρολογώντας 1 (αν πιστεύει ότι είναι περιττός) ή 2 (αν πιστεύει ότι είναι άρτιος), αντίστοιχα. Αφού ο χρήστης απαντήσει, το πρόγραμμα θα πρέπει να εμφανίζει στην οθόνη τον ακέραιο που είχε παραχθεί καθώς και κατάλληλο μήνυμα («Κερδίσατε» ή «Χάσατε», αντίστοιχα). Σε περίπτωση που ο χρήστης μάντεψε σωστά, το πρόγραμμα θα πρέπει να συνεχίζει ακολουθώντας την ίδια λογική. Το πρόγραμμα θα τερματίζει όταν ο χρήστης μαντέψει λάθος και τότε θα πρέπει να εκτυπώνεται στην οθόνη ο αριθμός των σωστών απαντήσεων που έχει δώσει συνολικά ο χρήστης μέχρι να χάσει.

Άσκηση 24: Δημιουργήστε μία συνάρτηση που θα δέχεται σαν παραμέτρους έναν πίνακα από `float` και τη διάσταση του πίνακα και θα επιστρέφει έναν δείκτη (σε `float`) στο τελευταίο στοιχείο του πίνακα. Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο θα ζητά από τον χρήστη 5 δεκαδικούς αριθμούς, θα τους αποθηκεύει σε έναν πίνακα από `float` και θα εμφανίζει στην οθόνη το τελευταίο στοιχείο του πίνακα με χρήση της παραπάνω συνάρτησης.

Άσκηση 25: Οι δυνατοί συνδυασμοί των n στοιχείων ανά k δίνονται από τον τύπο:

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!} \text{ όπου } n, k \text{ θετικοί ακέραιοι και } n \geq k.$$

Δημιουργήστε μία συνάρτηση που θα υπολογίζει το παραγοντικό ενός μη αρνητικού ακέραιου αριθμού. Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο θα ζητά από τον χρήστη να εισάγει δύο ακέραιους αριθμούς (n και k) και θα ελέγχει συνεχώς αν οι δύο ακέραιοι είναι θετικοί και αν ο πρώτος (n) είναι μεγαλύτερος ή ίσος από τον δεύτερο (k). Αν η παραπάνω συνθήκη είναι αληθής, τότε το πρόγραμμα θα υπολογίζει τους συνδυασμούς των n στοιχείων ανά k με χρήση της συνάρτησης και στη συνέχεια θα τερματίζει. Σε διαφορετική περίπτωση (αν δηλ. η συνθήκη είναι ψευδής) το πρόγραμμα να μην τερματίζει και να συνεχίζει επίμονα να ζητάει από τον χρήστη δύο ακέραιους αριθμούς (n και k), έως ότου ικανοποιηθεί η συνθήκη (και τότε - προφανώς - να υπολογίζει τους δυνατούς συνδυασμούς των n στοιχείων ανά k).

Άσκηση 26: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να προσομοιώνει ένα αυτόματο σύστημα έκδοσης εισιτηρίων για κάποιο δρομολόγιο λεωφορείου του ΚΤΕΛ. Θεωρήστε ότι το λεωφορείο διαθέτει 48 καθίσματα (12 σειρές με 4 θέσεις σε κάθε σειρά). Το πρόγραμμα να δίνει τη δυνατότητα στον χρήστη να επιλέξει τις παρακάτω λειτουργίες, οι οποίες θα εκτελούνται με κλήση των αντίστοιχων συναρτήσεων που θα πρέπει να έχετε υλοποιήσει.

1) *Κράτηση-Αγορά εισιτηρίου.* Το πρόγραμμα να εμφανίζει στον χρήστη ένα διάγραμμα (με τη μορφή πίνακα 12×4) με τις ελεύθερες θέσεις και τις θέσεις που έχουν ήδη κρατηθεί και να του δίνει τη δυνατότητα να κάνει κράτηση μίας θέσης από τις διαθέσιμες. Σε περίπτωση που ο χρήστης επιλέξει μία θέση που είναι ήδη κρατημένη, να εμφανίζεται κατάλληλο μήνυμα στην οθόνη και η κράτηση/αγορά να μην πραγματοποιείται. Σε περίπτωση που ο χρήστης επιλέξει μία ελεύθερη θέση, να πραγματοποιείται η κράτηση και ταυτόχρονα να γίνεται και η αγορά του εισιτηρίου. Το κόστος του εισιτηρίου είναι 15€.

2) *Εισπράξεις – Πλάνο.* Εμφάνιση του συνολικού ποσού που έχει εισπραχθεί για το συγκεκριμένο δρομολόγιο του ΚΤΕΛ και ενός διαγράμματος του λεωφορείου (με τις ελεύθερες θέσεις και τις θέσεις που έχουν κρατηθεί έως εκείνη τη στιγμή).

3) *Ακύρωση εισιτηρίου.* Το πρόγραμμα να διαβάσει τη σειρά και τη θέση μιας κράτησης και να την ακυρώνει. Το ποσό επιστροφής είναι 12€.

4) *Τερματισμός προγράμματος.*

Άσκηση 27: Δημιουργήστε μία συνάρτηση που να δέχεται σαν παράμετρο έναν διδιάστατο πίνακα και έναν αριθμό τύπου `double` και να επιστρέφει έναν δείκτη στη γραμμή όπου αυτός ο αριθμός εμφανίζεται τις περισσότερες φορές. Αν ο αριθμός δεν υπάρχει στον πίνακα, η συνάρτηση να επιστρέφει `NULL`. Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να θέτει τυχαίες τιμές σε έναν 5×5 πίνακα τύπου `double`, να διαβάσει έναν αριθμό τύπου `double` και να χρησιμοποιεί τη συνάρτηση για να εμφανίσει τα στοιχεία της γραμμής στην οποία περιέχεται τις περισσότερες φορές.

Άσκηση 28: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να διαβάσει έως δέκα (το πολύ) θετικούς ακέραιους και να τους αποθηκεύει σε έναν πίνακα ακεραίων (έστω `a[10]`). Η εισαγωγή των ακεραίων να σταματάει, επίσης, όταν ο χρήστης εισάγει κάποια αρνητική τιμή. Στη συνέχεια, το πρόγραμμα να «γεμίζει» με τυχαίους διψήφιους ακέραιους αριθμούς (αριθμούς που ανήκουν στο διάστημα `[10, 99]`) έναν διδιάστατο 4×4 πίνακα (έστω `b[4][4]`). Τέλος, το πρόγραμμα να επιλέγει τυχαία μία από τις τιμές που έχουν αποθηκευτεί στον πίνακα `a` και να ελέγχει αν η τιμή αυτή υπάρχει σε κάποιο στοιχείο της κύριας ή της δευτερεύουσας διαγωνίου του πίνακα `b`. Αν υπάρχει, να εμφανίζει ένα μήνυμα με τη θέση του πίνακα `b` στην οποία βρέθηκε, ειδάλλως, να εμφανίζει κατάλληλο μήνυμα ότι δεν βρέθηκε η συγκεκριμένη τιμή.

Π.χ. Αν οι πίνακες `a` και `b` είχαν τιμές όπως φαίνονται παρακάτω τότε:

i) αν από τον πίνακα `a` επιλεγόταν τυχαία η τιμή 11, τότε η έξοδος του προγράμματος θα έπρεπε να ήταν: `Number 11 does exist (in row:2 column:3) of array b`

ii) αν από τον πίνακα a επιλεγόταν τυχαία η τιμή 87, τότε η έξοδος του προγράμματος θα έπρεπε να ήταν: Number 87 does not exist in array's b diagonal

a = [1, 51, 11, 661, 100, 87]

b =

14	41	20	94
39	30	11	12
75	90	13	18
55	85	15	82

Άσκηση 29: Γράψτε ένα πρόγραμμα το οποίο θα ζητάει από τον χρήστη 10 θετικούς ακέραιους, τους οποίους θα αποθηκεύει σε έναν πίνακα ακεραίων 10 θέσεων. Στη συνέχεια, το πρόγραμμα θα πρέπει να εκτυπώνει την τιμή και τη θέση κάθε στοιχείου που βρίσκεται σε «περιττή θέση» του πίνακα (δηλ. το 1ο, το 3ο,... και το 9ο στοιχείο του πίνακα) αν και μόνο αν το στοιχείο της επόμενης («άρτιας») θέσης του πίνακα είναι ακέραιο πολλαπλάσιό του. Σε περίπτωση που κανένα στοιχείο σε «περιττή θέση» του πίνακα δεν πληροί την παραπάνω συνθήκη, να εμφανίζεται κατάλληλο μήνυμα στην οθόνη.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

Αν ο πίνακας περιείχε τα εξής δέκα στοιχεία: 2 3 9 18 11 23 3 14 7 21

Η έξοδος του προγράμματος θα έπρεπε να ήταν:

TIMH STOIXEIOY:9 STH 8ESH:3

TIMH STOIXEIOY:7 STH 8ESH:9

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2

Αν ο πίνακας περιείχε τα εξής δέκα στοιχεία: 2 13 5 18 3 23 3 4 4 21

Η έξοδος του προγράμματος θα έπρεπε να ήταν:

DEN YPARXEI STOIXEIO POY NA PLHROI TH SYGKEKRIMENH SYN8HKH...

Άσκηση 30: Δημιουργήστε μία συνάρτηση (έστω, give_card()) που θα εξομοιώνει, κάνοντας χρήση της συνάρτησης rand(), το τράβηγμα ενός φύλλου από μία τράπουλα και θα επιστρέφει την τιμή του φύλλου (πιθανές τιμές φύλλου: θετικός ακέραιος που ανήκει στο διάστημα [1, 13] με την εξής αντιστοίχιση: «Άσος»: 1, «Δύο»: 2, ..., «Δέκα»: 10, «Βαλές»: 11, «Ντάμα»: 12, «Ρήγας»: 13). Στη συνέχεια, γράψτε ένα πρόγραμμα, το οποίο – κάνοντας χρήση της συνάρτησης give_card() – να εξομοιώνει τρία (3) συνεχή τραβήγματα ενός φύλλου από την τράπουλα, να εμφανίζει στην οθόνη το αποτέλεσμα του κάθε τραβήγματος και, τέλος, να υπολογίζει το άθροισμα των τριών φύλλων που τράβηξε ο παίχτης, θεωρώντας ότι οι «φιγούρες» (Βαλές, Ντάμα ή Ρήγας) μετράνε για 10 ενώ ο «Άσος» μετράει πάντοτε για 11.

Ενδεικτική δήλωση (πρωτότυπο) της συνάρτησης give_card()

```
int give_card(void);
```

Παράδειγμα 1

TRABHKSES: 5

TRABHKSES: 3

TRABHKSES: 12

A8ROISMA FYLLWN: 18

Παράδειγμα 2

TRABHKSES: 6

TRABHKSES: 13

TRABHKSES: 1

A8ROISMA FYLLWN: 27

Άσκηση 31: Να γραφεί μία συνάρτηση (με όνομα, έστω, `roll_dice()`) που να εξομοιώνει τη ρίψη ενός ζαριού και να επιστρέφει την τυχαία τιμή του ζαριού (τιμή ζαριού: από 1 έως και 6), κάνοντας χρήση της συνάρτησης `rand()`. Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα, το οποίο – κάνοντας χρήση της συνάρτησης `roll_dice()` – να εξομοιώνει το παρακάτω παιχνίδι τύχης δυο παιχτών:

Ο 1ος παίχτης ρίχνει δύο ζάρια. Αν φέρει «διπλές» (ίδιο αποτέλεσμα και στα δύο ζάρια), τότε ξαναρίχνει τα ζάρια, έως ότου τα δύο ζάρια φέρουν διαφορετικά αποτελέσματα και τότε υπολογίζεται το άθροισμα όλων των ζαριών του. Σειρά παίρνει ο 2ος παίχτης και εφαρμόζεται η ίδια λογική. Νικητής είναι ο παίχτης που θα φέρει το μεγαλύτερο συνολικό άθροισμα ζαριών. Σε περίπτωση ισοπαλίας (ίδιο συνολικό άθροισμα ζαριών για τους δύο παίχτες) το παιχνίδι επαναλαμβάνεται έως ότου κάποιος από τους δύο παίχτες κερδίσει. Το πρόγραμμα να εμφανίζει κατάλληλα μηνύματα για την πορεία και την έκβαση του παιχνιδιού, όπως φαίνεται στα παραδείγματα.

Παράδειγμα 1

```
Player 1 (zari 1): 2
Player 1 (zari 2): 2
### Diples!! Ksanapaizeis!!
Player 1 (zari 1): 1
Player 1 (zari 2): 1
### Diples!! Ksanapaizeis!!
Player 1 (zari 1): 3
Player 1 (zari 2): 5
### Score Player 1: 14
Player 2 (zari 1): 5
Player 2 (zari 2): 6
### Score Player 2: 11
### Player 1 wins!!
```

Παράδειγμα 2

```
Player 1 (zari 1): 4
Player 1 (zari 2): 3
### Score Player 1: 7
Player 2 (zari 1): 6
Player 2 (zari 2): 1
### Score Player 2: 7
### It's a tie...!!
Player 1 (zari 1): 2
Player 1 (zari 2): 5
### Score Player 1: 7
Player 2 (zari 1): 6
Player 2 (zari 2): 3
### Score Player 2: 9
### Player 2 wins!!
```

Άσκηση 32: Γράψτε ένα πρόγραμμα το οποίο να θέτει (με χρήση της συνάρτησης `rand()`) τυχαίες ακέραιες τιμές σε έναν πίνακα ακεραίων 5×5 με τους περιορισμούς: α) οι τιμές των στοιχείων της δευτερεύουσας διαγωνίου να ανήκουν στο $[-10, 10]$ β) οι τιμές των στοιχείων «πάνω» από τη δευτερεύουσα διαγώνιο να είναι όλες μεγαλύτερες από τη μεγαλύτερη τιμή της δευτερεύουσας διαγωνίου γ) οι τιμές των στοιχείων «κάτω» από τη δευτερεύουσα διαγώνιο να είναι όλες μικρότερες από τη μικρότερη τιμή της δευτερεύουσας διαγωνίου. Στη συνέχεια το πρόγραμμα να εμφανίζει τον πίνακα στην οθόνη, με τη μορφή 5×5 αλγεβρικού πίνακα.

Ενδεικτικό Παράδειγμα:

8	41	20	22	-2
39	30	11	0	-52
75	7	3	-18	-21
6	-7	-95	-81	-10
5	-8	-15	-11	-55

Άσκηση 33: Δημιουργήστε μία συνάρτηση που θα δέχεται σαν παραμέτρους έναν πίνακα από **double** και τη διάσταση του πίνακα και θα επιστρέφει έναν δείκτη (σε **double**) στο «μεσαίο» στοιχείο του πίνακα αν η διάσταση του πίνακα είναι περιττός αριθμός, αλλιώς έναν δείκτη στο τελευταίο στοιχείο του πίνακα (αν η διάσταση του πίνακα είναι άρτιος αριθμός). Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο αρχικά θα ζητά από τον χρήστη να εισάγει 11 δεκαδικούς αριθμούς, θα τους αποθηκεύει σε έναν πίνακα από **double** και θα εμφανίζει στην οθόνη το «μεσαίο» στοιχείο του πίνακα με χρήση της παραπάνω συνάρτησης και έπειτα θα ζητά από τον χρήστη να εισάγει 10 δεκαδικούς αριθμούς, θα τους αποθηκεύει επίσης σε έναν πίνακα από **double** και θα εμφανίζει στην οθόνη το «τελευταίο» στοιχείο του πίνακα με χρήση της παραπάνω συνάρτησης.

Άσκηση 34: Δημιουργήστε μία συνάρτηση που θα δέχεται σαν παραμέτρους έναν πίνακα από **float** και τη διάσταση του πίνακα. Η συνάρτηση θα «διατρέχει» τον πίνακα (από το πρώτο προς το τελευταίο στοιχείο) ελέγχοντας αν το άθροισμα των στοιχείων του πίνακα είναι μεγαλύτερο ή όχι από 100. Σε περίπτωση που η πρόσθεση ενός στοιχείου του πίνακα οδηγεί σε άθροισμα μεγαλύτερο του 100, η συνάρτηση θα πρέπει να επιστρέφει έναν δείκτη (σε **float**) στο στοιχείο αυτό. Σε περίπτωση που το άθροισμα όλων των στοιχείων του πίνακα είναι μικρότερο του 100, η συνάρτηση θα πρέπει να επιστρέφει NULL. Στη συνέχεια, γράψτε ένα πρόγραμμα το οποίο αρχικά θα ζητά από τον χρήστη να εισάγει 5 δεκαδικούς αριθμούς, θα τους αποθηκεύει σε έναν πίνακα από **float** και θα εμφανίζει στην οθόνη κατάλληλο μήνυμα για το αν το άθροισμα των στοιχείων του πίνακα είναι μεγαλύτερο ή όχι από 100. Σε περίπτωση που το άθροισμα είναι μεγαλύτερο από 100, το πρόγραμμα θα πρέπει να εμφανίζει και το στοιχείο του πίνακα, η πρόσθεση του οποίου οδήγησε σε άθροισμα μεγαλύτερο του 100.

Άσκηση 35: Γράψτε ένα πρόγραμμα το οποίο να θέτει (με χρήση της συνάρτησης `rand()`) τυχαίες ακέραιες τιμές σε έναν πίνακα ακεραίων 50×50 με τους περιορισμούς: α) οι τιμές των στοιχείων «πάνω» από την κύρια διαγώνιο να ανήκουν στο διάστημα $[-5, 0]$ β) οι τιμές των στοιχείων «κάτω» από την κύρια διαγώνιο να ανήκουν στο διάστημα $[0, 5]$ γ) οι τιμές του κάθε στοιχείου της κύριας διαγωνίου να ισούται με το ακέραιο μέρος του μέσου όρου των τιμών των υπολοίπων στοιχείων της γραμμής και της στήλης που ανήκει το στοιχείο της διαγωνίου. Τέλος, το πρόγραμμα να εμφανίζει τον πίνακα στην οθόνη, με τη μορφή 50×50 αλγεβρικού πίνακα. Ενδεικτικό Παράδειγμα (αν ο πίνακας ήταν ο παρακάτω 5×5):

-1	-4	-3	-5	-2
1	0	-1	0	-2
2	4	1	-1	0
3	3	5	0	-1
0	5	5	0	0

Π.χ. $a[1][1] = [1 + (-1) + 0 + (-2) + (-4) + 4 + 3 + 5] / 8 = 6 / 8 = 0$

Άσκηση 36: Δημιουργήστε μία συνάρτηση που θα δέχεται σαν παραμέτρους έναν πίνακα από **double** και τη διάσταση του πίνακα και θα επιστρέφει έναν δείκτη (σε **double**) στο πρώτο στοιχείο του πίνακα που έχει μηδενικό δεκαδικό μέρος και τη θέση του πίνακα στην οποία βρέθηκε το στοιχείο αυτό. Αν δεν υπάρχει τέτοιο στοιχείο, η συνάρτηση να επιστρέφει NULL. Στη συνέχεια, να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο αρχικά θα ζητά από τον χρήστη να εισάγει 1000 δεκαδικούς αριθμούς, θα τους αποθηκεύει σε έναν πίνακα από **double** και θα εμφανίζει στην οθόνη το πρώτο στοιχείο του πίνακα που έχει μηδενικό δεκαδικό μέρος και τη θέση του μέσα στον πίνακα (ή κατάλληλο μήνυμα, αν τέτοιο στοιχείο δεν υπάρχει) με χρήση της παραπάνω συνάρτησης.

Άσκηση 37: Δημιουργήστε τη συνάρτηση `power(double m, int n)`, η οποία να επιστρέφει το m^n , υπολογίζοντάς το βάσει του αναδρομικού τύπου: $m^n = m \times m^{n-1}$. Να γραφεί ένα πρόγραμμα, το οποίο να διαβάζει έναν πραγματικό αριθμό m και έναν ακέραιο n και να εμφανίζει το αποτέλεσμα της πράξης m^n με χρήση της συνάρτησης.

Άσκηση 38: Δίνεται η αναδρομική σχέση:

$$K(n) = \frac{K(n-1) \times n!}{(K(n-1) + 1)^2}, \text{ για } n > 0 \text{ και } K(0) = 1$$

Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να διαβάζει έναν θετικό ακέραιο (π.χ. n) και να χρησιμοποιεί μία αναδρομική συνάρτηση για να εμφανίσει τον $K(n)$ βάσει της παραπάνω σχέσης.

Άσκηση 39: Η συγκεκριμένη εφαρμογή αποτελεί την υλοποίηση ενός κλασικού αλγορίθμου (που έστω ότι ονομάζεται «αλγόριθμος του Κούλη»), τον οποίο χρησιμοποιούν προγράμματα επεξεργασίας εικόνας (π.χ. photoshop) για να χρωματίσουν γειτονικά τμήματα μίας εικόνας με ένα νέο χρώμα. Ας υποθέσουμε ότι ο διδιάστατος 8×8 πίνακας του πρώτου σχήματος (a) αντιπροσωπεύει τα στοιχεία (pixels) μίας εικόνας, όπου το 0 αντιστοιχεί στο μαύρο χρώμα, 1: λευκό, 2: κόκκινο, 3: πράσινο και 4: μπλε. Θεωρούμε ότι ένα στοιχείο συνδέεται χρωματικά με κάποιο άλλο, μόνο αν είναι γειτονικό του και έχει το ίδιο χρώμα. Για παράδειγμα, οι ομοιόμορφα χρωματισμένες περιοχές διαχωρίζονται και απεικονίζονται στο δεύτερο σχήμα (b).

0	0	0	1	1	1	2	2	0	0	0	1	1	1	2	2	3	3	3	1	1	1	2	2
0	4	4	4	1	1	1	2	0	4	4	4	1	1	1	2	3	4	4	4	1	1	1	2
4	4	4	4	4	2	2	2	4	4	4	4	4	2	2	2	4	4	4	4	4	2	2	2
0	0	3	3	3	3	3	3	0	0	3	3	3	3	3	3	0	0	3	3	3	3	3	3
0	0	0	0	3	3	1	1	0	0	0	0	3	3	1	1	0	0	0	0	3	3	1	1
0	0	3	3	3	1	1	1	0	0	3	3	3	1	1	1	0	0	3	3	3	1	1	1
0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	2	0	1	1	1	1	1	1	2
1	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2

Για την υλοποίηση του αλγορίθμου του Κούλη, να δημιουργήσετε την αναδρομική συνάρτηση **koulis()**, η οποία να αλλάζει το χρώμα (π.χ. **c**) ενός στοιχείου σε μία τυχαία θέση (π.χ. **i, j**) σε ένα νέο χρώμα (π.χ. **nc**) και στη συνέχεια να αλλάζει το χρώμα και των γειτονικών του στοιχείων (δηλ., των στοιχείων που βρίσκονται αριστερά, δεξιά, πάνω και κάτω από αυτό) των οποίων το χρώμα είναι επίσης **c**. Προσέξτε ότι αυτή η διαδικασία πρέπει να συνεχίσει αναδρομικά και με τα γειτονικά στοιχεία αυτών που αλλάζει το χρώμα, μέχρι να μην υπάρχει άλλο στοιχείο να ελεγχθεί.

Για παράδειγμα, αν επιλέξουμε να αλλάξουμε το χρώμα του στοιχείου που βρίσκεται στη θέση **0,0** από μαύρο (π.χ. **0**) σε πράσινο (π.χ. **3**), τότε αλλάζει το χρώμα των τεσσάρων στοιχείων της πάνω-αριστερά περιοχής, όπως φαίνεται στο τρίτο σχήμα (c).

Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο να θέτει τυχαίες τιμές στο $[0, 4]$ στα στοιχεία ενός 8×8 πίνακα ακεραίων. Στη συνέχεια, το πρόγραμμα να διαβάσει τη θέση ενός στοιχείου (π.χ. **i, j**) και ένα νέο χρώμα και να χρησιμοποιεί τη συνάρτηση **koulis()** για να αλλάξει το χρώμα των γειτονικών του στοιχείων με το νέο αυτό χρώμα.

Άσκηση 40: Να γραφεί ένα πρόγραμμα το οποίο (μόνο με χρήση τελεστών και χωρίς τις εντολές **if/for/while** κτλ) να διαβάσει έναν θετικό ακέραιο και να εμφανίζει τον πλησιέστερο μεγαλύτερο αριθμό που να είναι δύναμη του 2. Για παράδειγμα, αν ο χρήστης εισάγει 35, το πρόγραμμα να εμφανίζει 64 (αφού $2^5 = 32 < 35 < 64 = 2^6$).

```
printf("Kales giortes kai kalh xronia!!!\n");
```